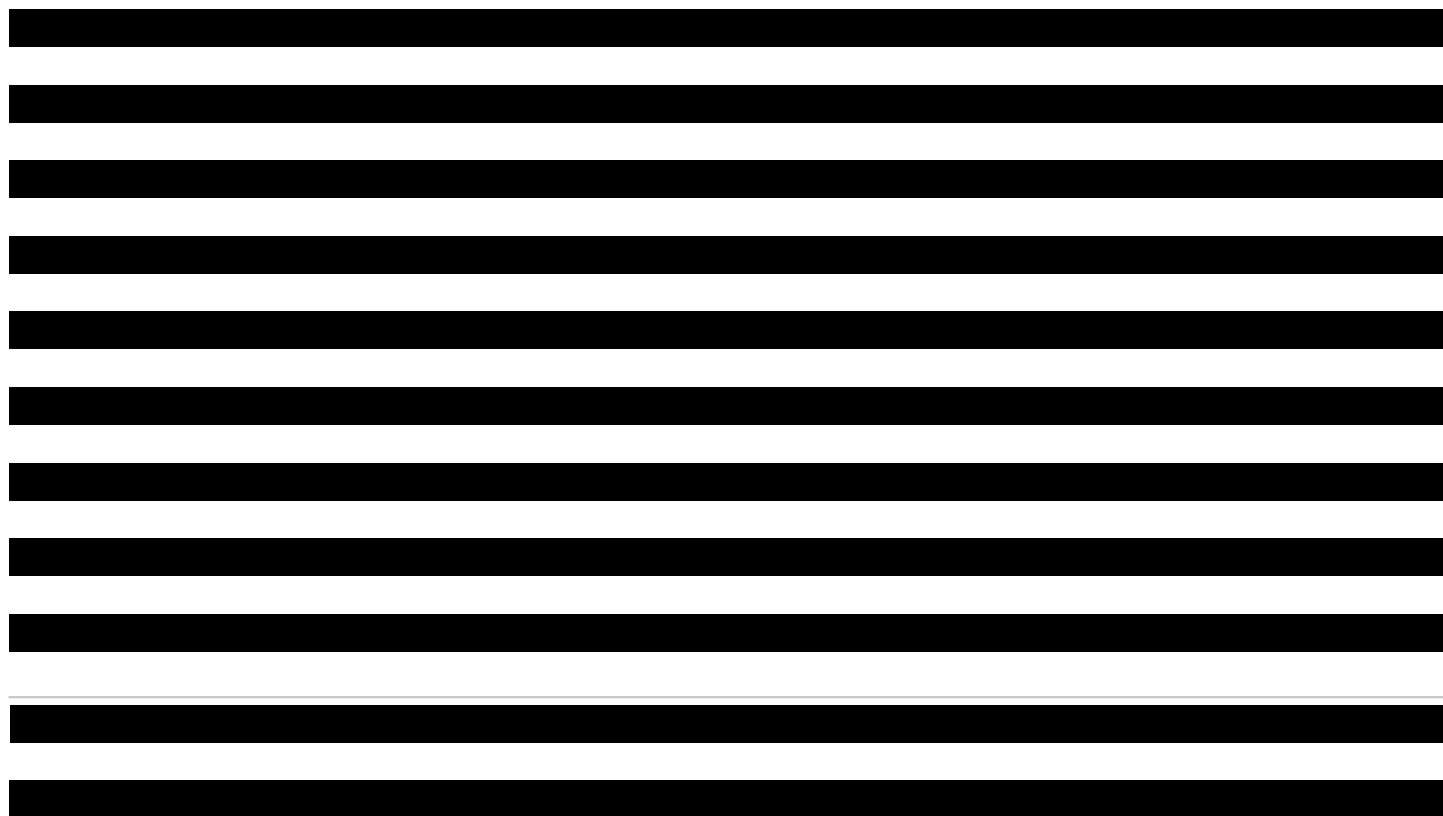

Zabytkowy zespół dworski

Współrzędne: Szerokość - 54.151892, Długość - 23.321228

Najstarszy zapis o wsi Łumbie znajduje się w aktach parafii Sejny, zachowanych od 1684 roku. W XVIII wieku wraz z Otkieńszczyzną i Sztabinkami dostała się cześnikowi Owruckiemu Narzymowskiemu (1784). Niedługi czas należała do Heleny z Massalskich księżny de Ligny. Około 1786 roku folwark Łumbie wraz z wsiami: Łumbie, Gryszkańce i Stasz kuny nabył Maciej Tadeusz Eysymont, właściciel Krasnogrudy, gubernator Sczerbski, od 1789 roku wice administrator ekonomii Grodzieńskiej, a pod koniec życia-stolnik grodzieński. Był on ożeniony z Wiktorią z Wołowieckich, więc na jej cześć dał Łumbiom nową nazwę WIKTORYNO. Jednak nowa nazwa nie przyjęła się i pozostały Łumbie. Po śmierci ojca administratorem majątku pozostał Antoni Eysmont, który w 1806 roku ożenił się z Julią Mejer, córką Karola i Elżbiety z Szymanowskich z niedalekich Hołn. Chociaż Antoni Eysymont zmarł szybko (w

Zabytkowy zespół dworski

1812 roku), prawny podział jego majątku po Macieju Tadeuszu nastąpił dopiero w 1832 roku. Część dóbr z folwarku Łumbie i kilkoma wsiami oddano wcześniej jego córce Petroneli, która wyszła za mąż za Jana Józefa Paszkiewicza (zamieszkałego w Augustowie i pełniącego urząd poborcy Kasy Obwodowej). W 1829 roku Petronela po urodzeniu córki Bronisławy zmarła. Owdowiały mąż pojął rok później jej siostrę, czyli swą szwagierkę. W Łumbiach gospodarzyli na ogół dzierżawcy: w latach trzydziestych Józef i Piotr Jaźwińscy, po 1839 roku jakiś czas zajmował się nimi generał Alojzy Eysymont (zm. 1849), w latach pięćdziesiątych i na początku sześćdziesiątych - Franciszek Maciukiewicz późniejszy nabywca Grudziwyszczyny.